

De Veer Tieje van 't Joar

Lanksaam begint alles te gruije
En de iësjte krokusse te bliuje
Net of alles wakker is gewoeëre
Toch kan 't nog effe doeëre
En eindelijk goan de vuuëgel bruije

Zon sjteet hoeëg aan den hieëmel te sjiene
Om bienoa van te griene
Ech heet is dae zonnebrandj
Ergste is dat op 't landj
Mit den oogs zal 't waal lökke
En wae kènt dae deed zich drökke
Röstig irges langs de kantj

Heij diej bluijt, de herfs is doa
Ech sjoëën wie de beum doa sjtoa
Roeëd, gael, greun en broeen boavenal
Fijn kluuëre, in de zon vuuëral
Sjint alles dobbel sjoëën bienoa

Witte klee'd is iëësjdaags kloar
En de zon sjint blas, ech woar
Naksj sjoan de beum te wachte
Tot noa diej kouw, lang nachte
Jieëdereë mot op den doeër
Effe raste, ooch de natoeër
Ras zich oeet vuuër 't nuujt joar